

Januar 2018

Seneste nyt

Preben Bang Henriksens Nyhedsbrev (55)

Sund fornuft på nordjysk

Så kom den !

Så kom den: Invitationen fra H.M. Dronningen. Hvert 4. år inviterer Dronningen folketingsmedlemmerne til hofbal, og vi er således netop blevet bedt om at reservere den 24. oktober. Den dag kan jeg tilfældigvis godt.

Det er nu 4 år siden, jeg og min hustru sidst var til hofbal. Det var en meget stor oplevelse, så vi glæder os til en gentagelse. Jeg fik dog sidst et meget anspændt forhold til den fremmødte ugepresse, idet vi passerede de 100 pressefolk, uden at det udløste så meget som skyggen af en blitz. I år må de vågne op.

Når vi nærmer os dagen, plejer Venstre at arrangere et lancier-kursus med Jens Werner fra Vild Med Dans. Man skulle mene, at Kristian Jensen – der selv har optrådt i Vild Med Dans – kunne klare opgaven, men jeg tvivler på, at ledelsen tør satse. Det er jo ikke en udestue, der skal skridtes af til.

I gang igen

Folketinget arbejder nu igen efter juleferien og efter afslutningen på december måneds "underholdning".

Personlig havde jeg aldrig påregnet at skulle komme til at længes efter hverken Villy Søvndal eller Anette Wilhelmsen som rådgivere for regeringen, men i december var denne tanke desværre ikke fjern. Forhandlingerne om skat og udlændinge var en anstrengt forestilling, og vi kan nu kun håbe, at samarbejdet er genoprettet på fornuftig vis, så vi kan annoncere en samlet borgerlig blok som alternativ til en rød regering.

Om end det er en ringe trøst, kan jeg dog garantere læseren for, at underholdningsværdien ikke vil blive mindre, såfremt Mette Frederiksen skal finde støtte til en S-ledet regering blandt Enhedslisten, Alternativet, De Radikale, Dansk Folkeparti og SF. Tænk bare på skatte-, udlændinge- og retspolitik!

Julefrokosten

Folketinget afholder ikke julefrokost i den travle december måned – og specielt i år var det vist meget godt – jf. ovenfor.

Julefrokosten afvikles således i stedet den første uge i januar, og i år var da heller ingen undtagelse. Søren Pilmark underholdt i Hofteateret med musik og tryllerier. Thulesen Dahl mistede (under et jakkesæt) skjorten! (Som flere af os havde gættet, var der ingen hår på brystet!) Anders Samuelsen – nej, han blev ikke tryllet væk – troede han havde mistet en hundredekorneseddel. Den viste sig at være i midten af en appelsin.

Ved den efterfølgende frokost i Snapstinget kunne jeg hygge mig med et folketingsmedlem fra Enhedslisten, mens min hustru havde fået et af Folketingets mest sympatiske medlemmer, Henrik Dam Kristensen (S) til bords. 3 retter mad, kaffe og kransekage – en hyggelig tværpolitisk sammenkomst, der ikke var dyrere, end den kan tåle forsiden af Ekstra Bladet!

Flot nytårstale

Statsministerens nytårstale var efter min opfattelse ualmindelig nærværende, idet han adresserede et problem, der bliver mere og mere aktuelt.

I gennem de sidste 40 år har vi troligt taget mod indvandrere uden i øvrigt at have nogen politik for integrationen af dem. Det har bl.a. betydet, at de i vidt omfang bor i bebyggelser, som vi – i sammenholdets og integrationens ånd – har døbt "ghetto'er".

Problemerne her går imidlertid kun én vej, med mindre vi gør noget radikalt. Skoler og gymnasier bliver enten for danskere eller for elever af udenlandsk herkomst, og når de unge kommer hjem til bebyggelsen er bande-lederen klar med et aktiveringsprogram.

Det skal der gøres noget ved. Personligt er jeg med i en kreds af politikere, der på Marienborg har prøvet at adressere forskellige løsninger – i øvrigt uden at vide, at vi hermed lagde grundlaget for en aldeles glimrende nytårstale.

I 60'ernes Amerika "bussede" man farvede ind på hvide skoler. Jeg skal ikke gøre mig til dommer over denne løsning, men den tendens, vi i dag ser på eks. Langkaer Gymnasium ved Aarhus med 80 % indvandrere, er eskalerende og uacceptabel.

Et andet forhold er den manglende politimæssige tilstedeværelse i disse områder. Det skal der også rettes op på. Områderne bør herudover ændres til gennemkørende færdsel, og nye indvandrere skal muligvis ikke selv kunne vælge område.

Jeg glæder mig til at se regeringens udspil i den kommende måned.

Valgforberedelser?

Mange spørger, om et folketingsvalg ligger lige om hjørnet.

Det tør jeg ikke spå om. Selvom regeringens faktiske resultater – eksempelvis vedrørende arbejdsløshed, beskæftigelse, indvandring og økonomisk tryghed etc. – generelt er helt i top, så er ”belønningen” ikke altid derefter, og de aktuelle meningsmålinger kalder i hvert fald ikke på en frivillig valg-udskrivelse fra Statsministerens side.

Klart er det imidlertid, at kommer samarbejdet i regeringen og med DF ikke i bedre gænge, så vil risikoen for valg være overhængende. Venstre har da også fremskyndet den senere planlagte plakat-fotografering til afvikling i disse dage, angivet fordi mange kandidater ønskede at være forberedt allerede nu.

Trusler

Jævnligt skriver dagspressen om politikere, der er blevet truet. Det er desværre i mange tilfælde et reelt problem, som politi og domstole skal tage meget alvorligt i et demokrati. Nu hvor der ikke længere skal skrives et brev eller indkøbes en kuvert med frimærke, endsige en tur til postkassen, er det blevet nemmere at få udgydt sin galde i form af kedelig sprogbrug eller egentlige trusler, som det eks. var tilfældet for Hjørrings borgmester.

I andre situationer kunne man have politikerne mistænkt for bevidst at være lidt fintfølede, så en nedrevet plakat eller et par ukvemsord i telefonen eller på Facebook opfattes som trusler med deraf stor mediebevågenhed. Jeg har aldrig selv fået trusler af nogen art – ind i mellem falder der selvfølgelig lidt ”træls” skrivi, men bliver man træt af det, kan man trykke på ”bloker” i stedet for at gå aktivt ind i en uendelig og ufrugtbar meningsudveksling.

I denne måned er en person i øvrigt blevet dømt 30 dages betinget fængsel for på Facebook at true Joachim B. Olsen med ”en på tuden”. Heldigvis oplyser Joachim B., at han ”på ingen måde vil lade truslerne påvirke hans deltagelse i den offentlige debat”. Det tror jeg nu heller ikke, at han har grund til. Skulle jeg dele et par øretæver ud i Folketinget (hvilket absolut ikke er utænkeligt), tror jeg nu nok, at jeg vælger at begynde et andet sted end lige ved Joachim B.

Straffen for grov vold skal op

I Sønderjylland fangede 4 personer en mand. De fire havde bl.a. medbragt kniv og handsker, så de ikke fik blod på fingrene i deres bestræbelser på det, lægerne kalder et forsøg på penis-amputering. Dommeren slog under den efterfølgende retssag fast, at volden, der blev udøvet over 5 minutter, var bizar og med stor "signalværdi". Pga. penisopskæringen går offeret i dag med ble. Han går herudover med albuestokke, ligesom han efterfølgende 4 gange har været indlagt på psykiatrisk hospital. Hovedmanden bag torturen fik **2 års fængsel** og kan sandsynligvis påregne prøveløsladelse efter 16 måneder. Offeret har fået det, man kunne betegne som "livstid".

I København var en person på vandscooter årsag til 2 amerikanske udvekslingsstuderendes død. Han blev som refereret i den samlede presse dømt 2 års fængsel for uagtsomt manddrab under skærpende omstændigheder. Jeg har rekvireret den 73 sider lange dom, og kan her se, at af de 2 år udgør 204 dage reststraf i forbindelse med tidligere prøveløsladelser. Det er tankevækkende, at pressen ikke gider læse dommen, og at anklager og dommer åbenbart har fundet det helt fint, at befolkningen holdes hen i den tro, at gerningen har givet 2 års fængsel. **Straffen for handlingen var således reelt fængsel i 1 år 5 måneder og 6 dage.**

I sagen fra Sønderjylland var strafammen op til 6 års fængsel, og den strafamme blev således udnyttet med 33 %. I vandscootersagen var strafammen 8 års fængsel. Den blev udnyttet med 18 %.

Afgørelserne er desværre i overensstemmelse med retspraksis. Den praksis SKAL imidlertid ændres. Når vi har en strafamme - eksempelvis op til 8 års fængsel - skal de groveste tilfælde afgøres i den øverste fjerdedel og de mildeste i den nederste fjerdedel. Anderledes kan det ikke være - skulle man tro. Ikke desto mindre er det bare ikke retspraksis i dag, hvor straffen i dommen for selv de groveste forbrydelser stort set aldrig overstiger 30 % af den mulige straf. Man spørger sig selv, hvor mange legemsdele der skal skæres af og hvor meget tortur, der skal udøves, for bare at nå over 50 %?

Jeg har derfor taget initiativ til, at dette system tages op i Folketingets Retsudvalg med henblik på en kritisk gennemgang og forhåbentlig en markant ændring.

Peberspray

Regeringen fremsætter nu forslag om, at peberspray lovligt skal kunne købes til brug i nødværge i eget hjem.

Folk, der er særligt udsatte, skal herudover med politiets tilladelse kunne gå med peberspray udenfor hjemmet. Uden sådan tilladelse straffes der (udenfor hjemmet) efter reglerne om ulovlig våbenbesiddelse. Jeg synes, det lyder som en ganske fornuftig afvejning af forskellige hensyn, herunder hensynet til at kunne forsvare sig i eget hjem.

Jeg er overbevist om, at erhvervelse af en peberspray i vidt omfang kan være en falsk tryghedsfølelse. Men jeg må bare konkludere, at mange mennesker efterlyser denne tryghed – hvad enten den er falsk eller ej.

Peberspray kan i dag købes i ethvert supermarked i Tyskland, og jeg tror ikke, at tyskerne er blevet mere eller mindre kriminelle af den grund. I regeringens forslag skal den kunne erhverves i våbenbutikker, betinget af, at man er over 18 år og har en pletfri straffeattest.

Forslaget forventes vedtaget med stemmerne fra blå blok til ikrafttræden 1.7.2018.

Udflytning af statslige arbejdspladser

Det er en fornøjelse at konstatere, at regeringen fortsætter med at udflytte statslige arbejdspladser. Dels medvirker det til en genopretning af Danmark, dels er husleje og alle øvrige omkostninger billigere i provinsen. Endelig hjemses vi ikke så tit af sygdom.

Jeg kan konstatere, at de udflyttede medarbejdere skal tilbydes psykologbistand.

Mig bekendt er tilsvarende nu ikke ydet, når det er gået den anden vej, selvom der kunne være væsentlig flere grunde hertil.

Fair vilkår for værfterne, tak

Endnu engang oplever vi danske værfter, der klager over, at der øjensynligt fra danske myndigheder udvises store bestræbelser på at sikre, at danske værfter får vanskeligt ved at byde ind på danske opgaver.

Tidligere har problemet bestået i forvaltningen af EU-traktatens mulighed for at holde reparation af militært udstyr udenfor EU-udbud, så det eksempelvis kun bliver udbudt til danske værfter. For så vidt angår miljøskibe har vi nu fået præciseret i det seneste forsvarsforlig, at disse tillige skal være udstyret som militærskibe og derved undtaget fra EU-udbud. Det betyder meget for de nordjyske værfter.

Nu synes problemet herudover at være en "regel" (hvem der har opfundet den, ved jeg ikke), hvorefter et værft alene kan byde ind på eksempelvis et nybyggeri, hvis man indenfor de seneste 10 år har produceret tilsvarende skib. Flere nordjyske værfter har produceret "tilsvarende", men desværre for dem har man gjort arbejdet så godt, at skibet foreløbig har holdt i 15 år, hvorefter de *ikke* opfylder reglen!

Det virker helt vanvittigt, at man på denne måde gør livet svært for værfterne, hvoraf flere er beliggende i Nordjylland.

Jeg har derfor rettet henvendelse til Forsvarsminister Claus Hjorth Frederiksen, dels for at få en nærmere redegørelse for embedsmændenes praksis, herunder hvor den anførte 10 års regel findes, dels for at sikre, at vi stedse fortolker de internationale regler til egen fordel og ikke gør livet mere vanskeligt for de danske værfter end højest nødvendigt.

Med venlig hilsen

Preben Bang Henriksen